

OBĚŽNÍK

České katolické misie

Ročník XXVII

Paříž

Číslo 4

červenec - srpen - září 1996

O NETOPÝRECH

bychom v našem *Oběžníku* asi vůbec psát neměli, přesto může mít osud naší Misie s osudem netopýrů něco společného, jak se ukáže na konci tohoto povídání. Po šestiletém provizorním klopýtavém životě Misie totiž všichni cítíme, že pokračovat v naší činnosti tímto způsobem není trvale možné a že je zapotřebí najít nějaké řešení, jež by jí navrátilo její původní poslání a elán. Všichni víme, že snahy o nápravu této neutěšené situace zde byly již dávno, vzpomeňme na naše naděje, které jsme vkládali do možností Otce Petra Koláře, ředitele ČKM i po jeho "odsunutí" do Prahy, do přítomnosti Otce J. Blahy, do založení Farní rady, do příchodu Otce P. Kopečka... Žádná z těchto nadějí však nesplnila plně naše očekávání, vždycky se vyskytla nějaká neočekávaná a nepřekročitelná překážka, která nás donutila znovu se vrátit do starých, vyježděných a špatně sjízdných kolejí. Kromě toho nás za necelý rok opustí i český student teologie Václav Umlauf, neboť svá pařížská studia dokončí a my tak ztratíme i to málo, co z dřívější životaschopné a aktivní České misie zbylo (sídlu v CENTRE SEVRES s adresou, kapli, sál, i česko-francouzské mše zavedené jeho zásluhou). Na to, jak řešit tuto situaci, se názory různí. Někteří z nás se domnívají, že naše Misie by měla skončit svoji činnost "se ctí" a dokázat, že ovládáme "umění včas odejít". Jiní proti tomu rozhořčeně protestují, neboť jsou pevně přesvědčeni o tom, že zrušit pařížskou ČKM - která zde plnila své poslání od dvacátých let - "by byl zločin!" A pak jsou zde samozřejmě i ti další, kteří spoléhají na to, že "se" nakonec nějaké řešení najde - které navíc Misii jediné prospěje. Skutečnost je ale taková, že my sami tyto věci rozhodnout nemůžeme, vše bude hlavně záležet na postoji, jaký k naší Misii zaujme pařížské arcibiskupství. Právě jednání "našeho" biskupa Otce Jaroslava Škarvady s tímto arcibiskupstvím ve dnech 5: a 6. října tr. má za úkol všechny nevyřešené otázky související s ČKM v Paříži vyjasnit a dospět k nějakému rozhodnutí. My sami - pokud nám osud Misie není lhostejný - ji můžeme podpořit hlavně tím, že se v sobotu 5. října dostavíme na mši sv. v co nejhojnějším počtu. Tím dáme arcibiskupství i Otci Škarvadovi najevo, že považujeme ČKM v Paříži stále za potřebnou a že je naším přáním, aby žila dál. Přijďte tedy všichni kdo přijít můžete, nemůžete-li, alespoň nám napište.

VOJTĚCH CIKRLA
BISKUP BRĚNSKÝ

Na závěr několik slov útěchy těm zarmouceným, kteří by zrušení Misie považovali za krivdu, čímž se zároveň dostáváme také k těm netopýrům. David M. Raup ve své knize *O zániku druhů* (v r. 1995 vydalo v Praze nakl. Lidové noviny) připomněl pomíjivost všech organismů (*a tím i organizací*), když v ní z knihy *Jak vyhnout* (Will Cuppy, *How to Become Extinct*) citoval tuto krásnou větu: "I netopýři vymřou, což ví každý kromě netopýrů". V. S.

Zajímavosti z domova i ze světa

■ Plzeňská diecéze, jejíž znak byl otištěn v minulém *Oběžníku*, byla zřízena papežem Janem Pavlem II. Její biskup se ujal úřadu (a diecéze tak začala právně fungovat) 10. července 1993.

■ INSTITUT D'ETUDES SLAVES - 9, rue Michelet 75006 Paris, vydal knihu Otto Urbana *Stručné dějiny zemí českých*, kterou do francouzštiny pod názvem PETITE HISTOIRE DES PAYS TCHEQUES přeložila paní Milena Braud. Může zajímat jak české čtenáře tak i jejich francouzské rodiny a přátele, neboť výstižně, ale bez únavných podrobností shrnuje české dějiny od pravěku až do nynější doby, z nichž jednoznačně vyplývá, že od samého počátku byly nedílnou součástí dějin Západu.

■ I letos byla v osadě LA TARGETTE vzdána pocta všem padlým čl. dobrovolníkům v obou světových válkách ve Francii. 11. května tr. se zde sešli ve značném počtu Češi a Slováci, aby si - společně s Francouzi - připomněli hrdinství několika stovek legionářů, většinou členů pařížských spolků "Sokola" a sociálnědemokratické "Rovnosti". Letošní vzpomínky se - vedle prof. Dr. J. Fišery, předsedy Sdružení čl. dobrovolníků - zúčastnili i velvyslanec ČR Dr. P. Lom, prefekt départementu Pas-de-Calais, kulturní rada velvyslanectví ČR V. Jamek, chargé d'affaires velvyslanectví SR J. Šoht, zástupce l'AFTS prof. V. Peška, Sokola Paříž a delegace měst Sezemic a Pardubic. Pietní vzpomínku na hřbitově ukončila modlitba ve slovenštině a francouzštině.

■ Po deseti letech opouští *Libor Pešek* post šéfdirigenta Královského liverpoolského filharmonického orchestru. Od září 1997 jeho místo zaujme bývalý šéfdirigent Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK, *Petr Altrichter*.

■ Zeměli : Český herec *Eduard Cupák* (64), herečka *Ljuba Hermanová* (83) a slavný fotbalový brankář předválečné ČSR a Slavie Praha, *František Plánička*.

Rafael Kubelík (82), syn houslového virtuosa Jana Kubelíka, zakladatel festivalu Pražské jaro a někdejší šéfdirigent České filharmonie, zemřel 11. srpna tr. v Luzernu. Po r. 1948 se stal švýcarským občanem, ale o propagaci české hudby ve světě má nehynoucí zásluhu. Jeho ostatky budou uloženy na Vyšehradském hřbitově.

■ Po více než čtyřleté přestávce byla v polovině srpna znovuotevřena *Malostranská kavárna* na Malostranském náměstí v Praze. V přízemí rokokového paláce, který si dal v r. 1775 postavit advokát Karel z Grömlingu, byla již v r. 1874 zřízena kavárna *Radetzky Café* (pomník rakouského maršála stál vedle na náměstí). V r. 1918, kdy byl pomník odstraněn, byla kavárna přejmenována na Malostranskou.

■ *Kreditní banka Plzeň a.s.* (KBP) je v pořadí již jedenáctou českou bankou, která zkrachovala. Její ztráty se odhadují na 12 miliard korun. V této bance utopila velké peníze nejen řada měst (Brno, Plzeň, Tachov), ale i celní úřady a její pád

přijde draho i všechny daňové poplatníky, kteří si s ní nikdy nezadali.

■ "Věřil jsem, že s příchodem svobody a demokracie se začne stavět lépe a ono to pokračuje úplně stejně", vyjádřil se prezident V. Havel o novostavbě v proluce Myslbek v ulici Na Příkopě v centru Prahy. "Jde o stavbu bez nápadu, fantazie a nečitlivou k charakteru daného místa".

■ O českém pedagogovi Františkovi Bakulovi (1. pol. 20. stol.) přednáší ve čtvrtek 17. října tr. v 18,00 hod. v budově Senátu (15, rue de Vaugirard - Paris 6e) pan François Faucher, jehož byl F. Bakule kmotrem. Po přednášce se uskuteční prodej CD desek s původními nahrávkami sboru "Bakulových zpěváků" ve prospěch postižených českých dětí.

■ Poprvé za tři roky je v ČR více odpůrců než příznivců vůči vstupu ČR do NATO. Členství v současné době podporuje 46 % obyvatel. Pokud by vstup do NATO znamenal rozmístění jaderných zbraní na území republiky, souhlasilo by s ním jen 18 % občanů.

Zaznamenali jsme pro rozumné čtenáře: seznamujeme je s fakty a názory a ponecháváme jim volnost, aby si utvořili vlastní úsudek.

● ... V období bezprostředně po vzniku samostatného Československa bylo na obou stranách, tedy i ve Vatikánu, dosti důvodů k opatrnosti, ne-li k nedůvěře. Pro nový stát představoval Vatikán symbol starých řádů, proti nimž byl namířen převrat 28. října 1918. Nezanedbatelná část české veřejnosti přijala za své heslo - skoncovali jsme s Vídni, skoncujeme i s Římem. To byly důvody, jež vedly Vatikán k vyčkávanému postoji. Přesto měly obě strany vůli k jednání. K navázání diplomatických styků došlo již v r. 1919, kdy Vatikán zřídil v Praze nunciaturu, nejvyšší typ svého diplomatického zastoupení. Uzavření smlouvy mezi Vatikánem a ČSR předcházelo "diplomatický incident": v r. 1925 odjel z Prahy nuncius Marmaggi na protest proti státním oslavám výročí smrti Jana Husa. Tato událost se však brzy urovnala a snad právě ona dala podnět k větší intenzitě jednání, takže již v r. 1928 byla smlouva uzavřena. Její nezvyklý název *Modus vivendi* namísto konkordátu signalizoval její obsah. Ale ještě dnes panuje ve vatikánských kruzích názor, že *Modus vivendi* byl ve své době smlouvou přímo vzornou a slyšel jsem také, že si Svatý stolec velmi cenil toho, jak byla z naší strany naprosto korektně dodržována. S demokratem Benešem, o němž bylo známo, že má ke katolické církvi spíše chladný vztah, přý zde měli v tomto ohledu mnohem lepší zkušenosti než s mnoha navenek velmi zbožnými diktátory.

F. X. Halas, velvyslanec ČR u Sv. stolce.

● ... Když v červenci 1949 papež Pius XII vyhlásil klatbu proti každému, kdo spolupracuje s komunisty, tehdejší čs. biskupové i arcibiskup Josef Beran vzali jeho slova vážně a pod hrozbou exkomunikace zakázali věřícím účast v kolaborantské organizaci *Katolická akce*. Tím sice zlikvidovali církevního trojského koně, odplata režimu však byla krutá : komunisté si vyložili papežův dekret jako vyhlášení války a do dvou let se v kriminálech a pracovních táborech ocitli všichni mniši, stovky kněží i většina biskupů. Aby církev nevymlčela a mohli být vysvěceni noví kněží, doporučil Řím v r. 1949 vysvětit v ČSR tajné biskupy ; šest z nich ale bylo záhy zatčeno. Fiaso vatikánské politiky v ČSR pak už jen podtrhl vývoj v Polsku a Maďarsku, kde biskupové nebrali pokyny z Říma tak doslova a s komunisty vyjednali řadu užitečných kompromisů. (...) Přesto by se zásadové protikomunistické stanovisko Říma dalo re-

spektovat, kdyby v polovině padesátých let Vatikán prudce nezměnil kurz svojí tzv. východní politikou, což nebylo ničím jiným, než snahou o kompromis. V ČSR však byla dlouho neúspěšná - komunisté žádný kompromis nepotřebovali. Teprve v roce 1965 odvezl kardinál Casaroli z domácího vězení do Říma pro obě strany nepohodlného arcibiskupa Berana a pražským biskupem byl jmenován umírněný František Tomášek, jenž teprve s nástupem Jana Pavla II. mohl podpořit domácí opozici.

Kněží, mniši i obyčejní věřící, kteří strávili značnou část svého života ve vězeních, po propuštění v šedesátých letech vybudovali tzv. podzemní církve. Jejím hlavou a symbolem se stal tajný biskup *Felix Davídek*; ten si během svého patnáctiletého pobytu v kriminále osvojil potřebná pravidla konspirace a po vpádu sovětských vojsk do ČSSR vysvětil asi tři stovky "Davídkových kněží." Dnes se vede spor o to, zda byl Davídek vysvěcen na biskupa právoplatně. Verze tajných kněží říká, že jej vysvětil biskup *Jan Blaha*, kterého tím osobně pověřil papež Pavel VI., Vatikán tuto verzi však odmítá, čímž de facto neuznává ani Davídkova kněžská svěcení. Rovněž se podzemní církvi vytýká, že nesprávně odhadla historický vývoj. Nicméně je faktem, že tajní kněží byli v době komunistického temna jedinou spolehlivou adresou pro zájemce o křesťanské svědectví, zatímco ti katoličtí preláti, kteří se s komunisty dohodli nebo dokonce podepsali spolupráci s StB, mají v duchovní správě přední pozice. Tajnou církev po šesti letech přísně odsoudil v italském týdeníku *IL REGNO* i kardinál Miloslav Vlk. Davídkovy žáky může těžko těšit nálepka podvodníků, kteří podle Vlka propadli "mesianismu a věčnému hledání nepřitele". Přesto - jako všichni katolíci - "disidenti" (B. Bouše, T. Halík aj.) jsou i oni ke své církvi loajální.

(*Kráčeno*)

Petr Holub.

● ... Kněz *František Provazník* je iniciátorem u nás dosud největšího popřevratového konfliktu mezi katolickou církví a světskou mocí, představovanou starostou a ředitelem školy v jihomoravské obci Lysice. Bývalý učitel matematiky a zpěvu, za normalizace topič, účetní a řidič sanitky, získal sice vysvěcení už koncem šedesátých let, na vlastní farnost ale neměl před pádem totality šanci. Jeho svěcení biskupem Davídkem bylo totiž tajné a F. Provazník celý čas poté pracoval v podzemní církvi. Mezi lysickými věřícími vzbudil pozornost hned po nástupu, když hrozil "plameny pekelnými", zdůvodnit umí i své další netradiční činy, např. když vysvětluje, proč odmítl sloužit pohřeb několika místním nebožtíkům : "*Jako kněz mohu rozhodnout o tom, kdo je svátostí hoden a kdo ne.*" Mnohé další výhrady k místní škole shrnul ve svém prohlášení "Ve jménu života", v němž vybízí rodiče, aby nepovolovali svým potomkům účast na akcích "vulgárního kolektivismu" (tj. chránili je před opojením ze sportu, z fyzické síly i před nestydatostí rockové hudby) a odmítá i ministerskou verzi sexuální výchovy. Škola si s Provazníkovou kritikou neví rady (osnovy sexuální výchovy jsou povinné) a vedení školy nenapadl jiný způsob obrany než žádat brněnské biskupství, aby faráře odvolalo. *Marek Švehla.*

● ... Začátek konce je tam, když z buráku se stane arašíd, když hasiči si začnou říkat požárníci, metaři se překrtí na počišťovače, listonoši na doručovatele, krysaři na deratizátory a končí to tím, že kat je přejmenován na devitalizátora. *1973.*

Značná část národa je bezcenná z hlediska charakteru. Je to tlupa více méně bezpáteřná, jež má hlavní zájem na tom, aby ze všeho, z dobrého i zlého, měli oni svůj prospěch, jsou ochotni sloužit kterémukoli režimu, neomezí-li jejich osobní pohodlí - a po pádu se dovedou okamžitě otočit a stát se největšími vlastenci. *1948*

Deník Jana Zábřavy.

● ... Jestliže v padesátých letech se u nás dalo mluvit o protikomunistickém odboji, po roce 1968 se ukázalo, že nějaký osvícený národní "socialismus s lidskou tvář", přiměřený dějinám a kultuře, je neproveditelný a o odboji už nebyla ani řeč. Ten slabý odpor skupin a jedinců, to byl jen mravní vzor a snaha udržet se ve cti proti potopě, protože většině lidí takový režim už pasoval k duši. K té duši, jež teď zas pasuje ke kapitalismu. A lidé, stejní tehdy jako dnes v "říši dobra", dál vedou svět ke zkáze. Ó ne, on to není zas tak velký rozdíl mezi tenkrát a dnes ! Jenže dnes o tom smíme psát do novin a smíme si, s možností omylu, volit k výkonu moci lidi lepšího druhu. Budou ale moci dělat, co je správné, moudré a nadějně, když většina z nás jsou hlupáci zasluhující si Sovětský svaz ? *Ludvík Vaculík k srpnovému výročí*

● ... V 70. nebo 71. roce zrezumoval S.M. osmašedesátý rok takto : "Mě už nikdo na žádnou *svobodu* nenachytá... Jestli se ještě někdy dožiju něčeho, co bude třeba jen zdánlivě připomínat Pražské jaro, zamknu se v pokoji, vypnu telefon, zatáhnu záclony, pustím si gramofon... a nevylezu, dokud to bibnutí neskončí..." *Jan Zábřana v r. 1976*

● ... Každá země, která myslí víc na své pohodlí a klid než na svou svobodu, svou svobodu ztratí a ironie přitom je, že ztratí také své pohodlí a klid. : *Bruce Lockhart*

Cetli jsme knihu

Viktor Dyk VZPOMÍNKY A KOMENTÁŘE 1893 - 1918
V r. 1927 vydalo nakladatelství L. Kuncič v Praze

Za mrazivých vězeňských dnů ve Vídni četl jsem Dostojevského románek "Stěpančikovo a jeho obyvatelé." Už její první stránky jsem četl s podivným neklidem : nebyl to v beletristickém rouše životní problém Ruska? Nevzrůstala během četby postava Fomy Fomiče Opiskina v živou a strašnou hrozbu? Toto dílo Dostojevského je román příživníka; příživníka bez ducha a bez půvabu, jenž se stal, nepochopitelně jak, tyranem, mstícím se za všechno : za dary ducha a těla, jichž mu příroda odepřela, za minulá svá ponižení a ubohou roli šaškovskou. A jeho tyranie je pouze proto možná, že se mstí na lidech dobrých. Plukovník Jegor Iljič Rostaněv je až neblaze znepokojivý typ dobráka. (...) Zjev bohatýrský, praví Dostojevský; ale bylo mi tenkrát na kavalci celý úzko z jeho bohatýrství. I on mi připadal hrozbou, jako Foma Fomič, šašek u generála Krachotkina, ale v dámské polovině generálského domu zcela jinou roli hrající a brzo předmět až mystické úcty : "Představte si člověka nejnicotnějšího, nejzbabělejšího, odhozeného společností, nikomu nepotřebného, naprosto neužitečného, docela odporného, ale nekonečně domýšlivého a k tomu bez jiskřičky nadání, jež by alespoň trochu opravňovalo jeho chorobně podrážděnou ctižádost." A jinde : "Jen co by si někde nějak zavědovl, zaprorokoval, zahrál a zachvástal - to bylo jeho nejpřednější potřebou." Jak je možno, že toto chorobně, až odporně velikášství dovede ovládat a terorizovat? Kolikrát odhodil jsem knihu a přecházel jsem nervosně svou celou, a kolikrát jsem se zase ke knize vrátil, zvědav, kam až dojde nestoudnost šarlatána a kam až dojde pasivní poddajnost jeho okolí. Zajisté parazitism nevyskytuje se jen u národů slovanských; ale nebylo by jinde možno, aby se rozvinul do této ohavnosti. Poručí, aby místo čtvrtku byla středa, "a oni tam všichni do jednoho nazývali čtvrtek středou." Vezme si do hlavy,

že musí být titulován *Vaše Prevoschoditelstvo*; v plukovníkovi vzbouří se odpor, ale posléze tak Fomu Fomiče osloví. "Musí být nějaká příčina, proč se mu všichni klaní, nemůže být hlupákem, když tak našimi pány umí točit," míní sluha Gavrila. Ale strašné je právě, že neviděti oné příčiny úcty k němu a bezvýhradné jeho moci. Neboť jeho prostředky jsou dosti ubohé a jeho tartuferie průhledná. Stačí to. Jeho síla je v nestoudném podcenění vsi Stěpánčikova a jeho obyvatel. Hovoří kopanci; ale právě toho je třeba, jenom když se to obalí několika nejfrázovitějšími a nejprázdnějšími větičkami. Přihodí se mu posléze, že přece jen zajde příliš daleko. Ale jeho pád nebude tragický, to jest, není vůbec pádu. Stačí, aby poněkud poobrátíl a opět úplně ovládne situaci. Stačí, aby malounko povolil ve svém útlaku a všichni, kterým ubližoval, poprosí jej sami za odpuštění...

Je to karikatura, říkal jsem si, ale co kdyby v tom, co je přehnáno, bylo přece jen osudné jádro? Dlouho jsem o této knize přemýšlel, výkřik strýcův "Jen poruč !" adresovaný Fomovi Fomičovi rozmnožil můj ruský neklid. Nemohlo mi být lhostejno jaký bude osud Stěpánčikova, poněvadž - také my jsme byli ves Stěpánčikovo, ideální ráj parazitů.

.. 15. března 1917 jsem na dvoře posádkového vězení uslyšel křik kolportérů "Extraausgabe !" A těžce významná slova : "Revoluce v Rusku !"

*

Stejně dnes jak před iks lety - aneb nic nového pod sluncem...

(Minulost není nikdy mrtvá, ona dokonce není ani minulá - W. Faulkner)

... Kartaginský biskup sv. *Cyprián (210 - 258)* napadal ty křesťany, kteří se do církve sice navrátili, avšak v době pronásledování církev zradili a ze strachu se zúčastňovali pohanských obětí. Někteří křesťanští řemeslníci se v té době živili dokonce výrobou soch pohanských bohů a v kostele *"natahují ruce po těle Kristově, ty ruce, jež vyráběly sochy démonům"*. Podle sv. Cypriána ti, kdo se domáhají přijmout tělo Kristovo dříve než splnili uložené pokání, činí Kristu daleko větší násilí než svým odpadem.

Církevní spisovatel TERTULLIÁN na sklonku 2. stol.

Dopisy

... *Upřímně vám děkuji za vaše milá slova věnovaná památce mé ženy Olgy a za věrný projev účasti. Přijal jsem je s dojetím a byly mi v těchto dnech velkou pomocí.*

Václav Havel

... *Prosím o zaslání "Oběžniku" na naši novou adresu ve Žďáru nad Sázavou. Přeji vám i celé mé bývalé farnosti mnoho úspěchů a Božího požehnání ve vaší záslužné práci.*

Dr. Radslav Kinský

... *V New Yorku se česká misie prakticky rozpadla. Jednak proto, že Otec Vyoral (je mu přes 70 let) je dost nemocný a nemá za sebe náhradu a dále, že generace, která misii podporovala, vymřela a žádný mladý dorost se nenašel. Zato slovenská misie se rozrůstá, mají dokonce jednou za rok i svůj "Slovenský den" v blízkém středisku saleziánů. (...) S dovolenou je to tady strašně špatné, spousta lidí si ji nebere a když, tak jen na několik dní, větší si nikdo vzít neodvážá ze strachu, aby nepřišel o místo. Z dovolené se prostě stává luxus...*

Z U.S.A.

... Potěšil mne váš zájem, s kterým se setkala možnost studií Ing. Pavla Kopečka v Paříži a děkuji za zázemí, které jste ochotni mu poskytnout. Situace se však stále vyvíjí, Ing. Kopeček bude po svém kněžském svěcení zřejmě nějakou dobu působit v brněnské diecézi, potom se rozhodne o dalším. Upřímně zdraví a ze srdce všem žehná

★ Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský.

Ať je smutno - jen když je trochu veselo

☞ Na předvolebním mítinku KSČM prohlásil předseda strany M. Grebeníček, že "u nás zatím nemáme nemoc šílených krav, ale za to máme šílenou vládu".

✿ Mírová manifestace k 28. výročí bratrské pomoci se konala na hoře Říp. Zástupcy lidu proudily na horu ze všech stran, spolupracovníci KGB přijeli vlakem. Slavnost se vydařila. Prodávala se vata a spisy Milouše Jakeše. Za sovětskou stranu promluvil generál M. K. Jakšim, jménem Čechů za pomoc poděkoval s. Ransdorf. Vyslovil však odvážné politování, že pomoc nevydržela na věčné časy, jak bylo původně přislíbeno. Generál tuto vlídnou kritiku přijal a přislíbil nápravu. K večeru se účastníci manifestace rozešli do všech stran... WILD DUCK - Lidové noviny (Kráceno)

✿ Rozhodnutí herečky Heleny Růžičkové (hmotnost přes 100 kg) kandidovat při letošních volbách do Senátu za KSČM, komentoval Tomáš Halík, prezident České křesťanské akademie, takto : Paní Růžičková má široké srdce a chce podporovat dětské domovy, ale na její široké srdce je senátorská židle příliš úzká.

•••

27. června tr. byl zvolen do funkce předsedy Poslanecké sněmovny šéf sociálních demokratů Miloš Zeman. Z přítomných 187 poslanců mu dali hlas 103 poslanci.

Z mudroslovi jistého národa
středoevropského:

Blinkry vyhoď doleva
a jed doprava...

..... Ze života Misie

* Po mši sv. dne 27. dubna tr. nás Otec V. MALÝ informoval o situaci církve v ČR. Fakt, že se oficiálně ke katolické církvi hlásí přibl. třetina národa, odpovídá rea litě velmi málo; pokřtěných je daleko méně - asi jedna desetina - z níž "praktikuje" snad 10 %. Jinými slovy, praktikující katolíci představují jen asi jedno procento z celé populace (100.000 z deseti miliónů). Řeholníků je pouze 700, teholnic 2650, a v každé diecézi jsou ročně vysvěceni tři bohoslovci, zatímco za stejnou dobu jich zemře průměrně pět. Tato statistika jasně hovoří o krizi církve, jež se však projevuje i jinak. Např. její pověst je velmi špatná, pro většinu lidí jsou katolíci "chamtivci, co chtějí žít na našich zádech"; k této nechvalné pověsti přispívá i to, že k řadě nespravedlností, nevyhnutelně vzniklých ekonomickými změnami, nezkušená česká církev prostě mlčí. Další problém způsobuje nesouměrnost sociálního zastoupení v církvi, téměř chybí dělníci a následkem čtyřicetiletého komunistického působení i zemědělci, vystavené venkovskému "nátlaku sousedství". A samozřejmě chybí pospolitost a podnikavost - kněží si za totality z nutnosti zvykli žít každý sám pro sebe, z věřících laiků se stali pasivní přihlížejíci.

Otec Malý pak poukázal na to, jak přispět k obrodě české církve maje na zřeteli, že by nebylo realistické dát si metu příliš vysoko : církev v ČR začíná vlastně od nuly, na nějakou "rekatolizaci národa" nelze tedy pomýšlet. Pro stále se zhoršující nedostatek bohoslovců bude zapotřebí změnit přetrvávající josefínský systém "úplného teritoriálního pokrytí" zrušením některých farností - nebude možno kvůli několika věřícím "blokovat" na jednom místě kněze, kterého je nutně zapotřebí tam, kde je "poptávka" větší. Dále by si jak bohoslovci tak laici měli zvyknout žít jako celek, což by pomohlo vytvořit pospolitost všech sociálních vrstev (atomizace společnosti je strašná), ale i "intelektuální zázemí", které dnes biskupové potřebují... a kterého se jim nedostává. Z přístich úkolů církve by také mohlo být znovunalezení významu některých slov (např. po-

kora), minulým režimem z našeho slovníku vymazaných a k "oslovení" lidí žít chudě, "z ruky do huby". V dnešních poměrech totiž nevyužití možností k hromadění a těžení peněz je samo o sobě dostatečným přesvědčujícím argumentem. A to nejdůležitější nakonec, co se týká každého z nás: nesmíme zapomínat, že hřích, jakožto osobní selhání, je hlavní příčinou selhání kolektivního. V tomto ohledu se může každý věřící pokusit jít příkladem. (Kráčeno)

* Již dva roky udržuje naše MISIE i ASSOCIATION OLGA HAVEL - FRANCE přátelské styky s rodinou Heřmanových v Praze, jejíž dva chlapi jsou těžce handicapovaní. ASSOCIATION letos přispěla darem 1.000 Frs na instalaci masážní (vřivé) vany v bytě Heřmanových, jejímž úkolem je zmírnit a překonávat svalové křeče, průvodní znaky nemoci. V květnu tr. jsme s potěšením konstatovali, že vana, třebaže byla v provozu teprve několik týdnů, už posloužila několika postiženým dětem a že je k dispozici každému, kdo o její použití projeví zájem. Tímto způsobem se rodina Heřmanových seznamuje s rodinami postižených dětí, které - dosud zakřiknuté a uzavřené do svého utrpení - si začínají vzájemně sdělovat své zkušenosti. Rodiče jsou upřímně vděční za přátelství a pomoc, která přichází z Francie. Anina

* Z Kanárských ostrovů, kde byl v srpnu na zotavené, zaslal Otec Ant. Bernáček pozdravy všem pařížským přátelům a zároveň nám oznámil, že vyšel druhý díl jeho vzpomínkové knihy, v níž jsou zachycena léta poválečná, tj. i jeho pařížský pobyt a činnost naší Misie v té době. (1. díl *Ve válečné aréně* zaznamenal pouze léta válečná - viz *Oběžník* č. 2 / 1994). Zatím jsme objednali 20 druhých dílů, bude-li zájem, můžeme přibjedenat další. Záznamy přijímá Ing. A. Stránská, tel. 46 70 44 19, cena knížky nebyla dosud stanovena.

*
Jako nedoručitelný se nám vrátil *Oběžník* od těchto adresátů:

M. Bouvret	75014 PARIS	K. Tabery	78000 VERSAILLES
M. Nováková	92500 RUEIL MALMAISON	M. Vrána	93160 NOISY LE GRAND
K. Pivoňka	75003 PARIS	A. Zach	75005 PARIS

Na Českou katolickou misii a na *Oběžník* přispěli

Bystrický	Korbel	Macourek	Švanda
Čížková	Kornel - Filo	Machová	Vohanka
Knopová	Korecký	Novák Fr.	Vřta
	Lemaire - Walová	Schovanec	

Všem dárcům upřímně PÁN BŮH ZAPLAŤ !

Náš program :

V SOBOTU 5. ŘÍJNA 1996 VE ČTVRT NA ŠEST VEČER (17 h 15)
bude pro nás sloužit biskup Otec JAROSLAV ŠKARVADA v kapli domu
CENTRE SEVRES 35, rue de Sevres 5. patro 75006 Paris, Mo Sevres-Babylone
ČESKOU MŠI SV.

Po mši setkání v obvyklém sále v přízemí a beseda s biskupem Škarvadou
o budoucnosti České katolické misii v Paříži.

OBĚŽNÍK — bulletin de la Mission Catholique Tchèque de la région parisienne
Certificat d'inscription n° 52316

Périodique paraissant 6 fois par an, abonnement : 20 F

Editeur responsable : P. Petr Kolář SJ — 35bis, rue de Sèvres, 75006 PARIS tel. 44 39 75 00

Les abonnements par chèque à l'adresse :

MISSION CATHOLIQUE TCHÈQUE, CCP 20 138 63 M Paris